

Jeg vil imidlertid haabe, at han kommer til at bide sig for Rigsdagens, idet det jo er hans parlamentariske Begreb, at, naar Rigsdagen kan blive enig om en Sag, vil han ikke være ivoien derfor. Jeg vil derfor ønske, at den Reform, der stod lige paa Rippet til at blive vedtagen for 8 Aar siden, kunde blive vedtagen i denne Samling. Begyndelsen til denne Sags heldige Fremme og Forberedelsen til, at Anstuelserne atter kunne mødes paa dette Oebet, er sket ved de Forhandlinger, vi førte i Foraaret, og jeg kan ikke negte, at jeg da fik det Indtryk af den høitærede Finanzminister, at hans Modstand paa dette Omraade ikke var uovervindelig. Jeg tror, at er der nogen Tid, hvor det er ønskeligt at imødekomme Skibsartens og Handelens Interesser, som dette Lovforslag omhandler, saa er det nu, baade naar Hensyn tages til de uoverordenlig trange Tider for Søarten og til de særegne Forhold, der ere opstaaede som Følge af den tydske Toldlov. Jeg skal kun tilføie som det for mig mest Afgjørende, at jeg har fremdeles den Betragtning, som jeg har havt Leilighed til for 8 Aar siden at fremsætte som Ordfører for det daværende Toldudvalg, at Skibsafgiften er en i og for sig forældet og uretfærdig Skat, paalagt en Del Næringsdrivende overfor Andre i Samfundet. Jeg har tidligere fremhævet forskellige Exempler, der støtte denne Betragtning, og jeg skal gjentage saadanne Exempler. Den høitærede Minister forlanger ikke Fragtstat af en Waggon Silke, der fra Hamborg sendes til Frederikshavn, men han forlanger Fragtstat af en Skibsladning Mursten, der gaar fra Flensborg Fjord til Kolding, og Ministeren forlanger efter de bestaaende Satser den samme Fragtstat pr. Ton af de nævnte Mursten eller af en Lommerladning fra Norge eller fra de svenske Sundhyster, som han forlanger pr. Ton af den fineste Kaffe eller The fra Amerika eller Sien. Selve Fragtstat-Systemet er forældet og uretfærdigt, og Beskatningsreglerne ere i og for sig uretfærdige. Dette er for mig Hovedsagen, der gjør, at jeg maa ønske denne Skat affasset, thi da man vel ikke vil sige, at alle gamle Statter ere gode, alene fordi de ere gamle, gjaelder det jo om at faae alle saadanne gamle Statter sjerneede, der ingen Berettigelse have. Det er muligt, at Ministeren kan faae Ret i, at Afgiftens Ophævelse tildels ogsaa kan komme fremmede Skibe tilgode — det er jeg ikke tilbøjelig til at benegte — men det Samme er jo Tilfældet med enhver Forandring i vor Lovgivning, at den delvis ogsaa kommer de Fremmede tilgode, der komme i Forbindelse med os, baade naar de opholde sig i Landet, og naar de kun gennem Agenter handle med os. Jo fornuftigere, liberalere og hensigtsmæssigere Lovgivningen er, desto gunstigere er det for de Fremmede, der handle med os. Magtet jeg, som sagt tror, at Ministeren kan faae Ret selv overfor

Grossererforeningen i den nævnte Henseende, er deri dog ingen Grund for os til at vise Uretferdighed imod vore Egne. Skulde den høitærede Minister imidlertid fremdeles ønske, at en saadan Lov udgik som Resultat af en almindelig Revision af Toldlovgivningen, vil der jo Intet være til Hindrer for, at han kan tage Initiativet dertil, at han gjør et Forsøg paa, om en saadan almindelig Revision kan opnaas. Jeg skal forøvrigt ganske vist ikke opfordre til meget at forøge det store Arbejdsstof i denne Samling; men den høitærede Minister har det i alt Fald i sin Haand at gjøre et Forsøg, om denne Afgifts Ophævelse kunde finde Sted i Forbindelse med en almindelig Toldrevision. Jeg skal altfaa anbefale Lovforslaget paa alle dets Stadier og anbefale den høitærede Minister engang dog at vise Imødekommen og helst, synes jeg, inden Sagen forlader dette Thing, vise, at han ogsaa kan være lidt imødekommende imod os.

Finanzministeren (Strup): Jeg skal ikke modsig det ærede Medlem, der nu satte sig, naar han fremsførte, at Ophævelsen af Skibsafgiften var paa Rippet til at blive vedtagen for 8 Aar siden; men dersom min Hukommelse ikke slaar mig meget feil, var det i Forbindelse med et Lovforslag, der vilde give Statskassen fuldt Bederlag for Affavnet af Indtægten, og jeg tror rigtignok, at dette ganske væsentlig forandrer Forholdet. Det ærede Medlem henviser til, at, naar jeg for mit Bedkommende gjør Ophævelsen af Skibsafgiften afhængig af, at der paa anden Maade staffles Statskassen Udværent for det Affavn i Indtægt, som derved opstaar, saa vilde jeg — saaledes forstod jeg det ærede Medlem — mellem Sagens 1ste Behandling og nu have havt Leilighed til at bringe Spørgsmaalet om en videre gaaende Revision af vore indirekte Statter frem. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Things Beslutning ved Sagens Overgang fra 1ste Behandling til 2den noksom maatte vise mig, at dette Thing for sit Bedkommende ikke var villigt til at gaa denne Vej. I alt Fald blev det, at Sagen ikke blev henvist til et Udvalg, hvor et saadant Spørgsmaal nærmere kunde drøftes, men umiddelbart henvist til 2den Behandling uden Udvalgs Prøvelse, af mig forstaaet saaledes, at dette Thing ikke vilde indlade sig paa, hvad jeg under Sagens 1ste Behandling angav som Tilkaaret fra min Side for at gaa ind paa en Ophævelse af Skibsafgiften, og jeg tror, at jeg var berettiget til denne Forstaaelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lauber): Jeg begjærede nærmest Ordet i Anledning af den ærede Ministers første Udtalelse, for at fremsføre den samme Oplysning med Hensyn til Skibsafgiften i andre Lande, som nu fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valg-